

Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

► **B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/842**

av den 30 maj 2018

om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 156, 19.6.2018, s. 26)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

	nr	sida	datum
► <u>M1</u> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/857 av den 19 april 2023	L 111	1	26.4.2023

▼B**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU)
2018/842**

av den 30 maj 2018

om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013

(Text av betydelse för EES)

▼M1*Artikel 1***Syfte**

I denna förordning fastställs skyldigheter för medlemsstaterna vad gäller deras minimibidrag för perioden 2021–2030 till uppfyllandet av unionens mål att minska sina växthusgasutsläpp med 40 % under 2005 års nivåer år 2030 inom de sektorer som omfattas av artikel 2 i denna förordning. Förordningen bidrar till det långsiktiga målet om klimatneutralitet i unionen senast 2050, med målet att uppnå negativa utsläpp därefter. Den bidrar därigenom till att uppnå målen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ⁽¹⁾ (*europaisk klimatlag*) och Parisavtalet. Den här förordningen innehåller även regler för fastställandet av årliga utsläppstilldelningar och för utvärderingen av medlemsstaternas framsteg när det gäller att uppnå sina minimibidrag.

▼B*Artikel 2***Tillämpningsområde****▼M1**

1. Denna förordning ska tillämpas på växthusgasutsläpp från IPCC:s källkategorier energi, industriprocesser och produktanvändning, jordbruk och avfall, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ⁽²⁾, med undantag för växthusgasutsläpp från de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG, förutom verksamheten *sjöfart*, och verksamheter som enbart förtecknas däri för de syften som avses i artiklarna 14 och 15 i det direktivet.

▼B

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7 och 9.2 i den här förordningen gäller den här förordningen inte utsläpp och upptag av växthusgaser som omfattas av förordning (EU) 2018/841.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europaisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

▼B

3. Vid tillämpning av denna förordning ska koldioxidutsläpp från IPCC-källkategori "1.A.3.A civil luftfart" behandlas som nollutsläpp.

*Artikel 3***Definitioner**

I denna förordning avses med

1. *växthusgasutsläpp*: utsläpp, uttryckt i ton koldioxidekvivalenter, av koldioxid (CO₂), metan (CH₄), dikväveoxid (N₂O), fluorkolväten (HFC), perfluorkolväten (PFC), kvävetrifluorid (NF₃) och svavelhexafluorid (SF₆), som fastställs enligt förordning (EU) nr 525/2013 och som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.
2. *årliga utsläppstilldelningar*: högsta tillåtna växthusgasutsläpp per år under perioden 2021-2030 som fastställs enligt artikel 4.3 och artikel 10.
3. *utsläppsrätt från EU ETS*: en utsläppsrätt enligt definitionen i artikel 3 a i direktiv 2003/87/EG.

*Artikel 4***Årliga utsläppsnivåer för perioden 2021–2030****▼M1**

1. Varje medlemsstat ska år 2030 ha begränsat sina växthusgasutsläpp med minst den procentsats som fastställs för den medlemsstaten i kolumn 2 i bilaga I förhållande till sina växthusgasutsläpp år 2005 enligt punkt 3 i denna artikel.
2. Med förbehåll för de flexibiliteter som föreskrivs i artiklarna 5, 6 och 7 i denna förordning och för justeringen enligt artikel 10.2 i denna förordning, samt med beaktande av eventuella avdrag som följer av tillämpningen av artikel 7 i beslut nr 406/2009/EG, ska varje medlemsstat säkerställa att dess växthusgasutsläpp
 - a) under åren 2021 och 2022 inte överskrider den gräns som sätts i en linjär målbana som börjar med genomsnittet av den medlemsstatens utsläpp av växthusgaser åren 2016–2018 fastställda enligt punkt 3 i denna artikel och avslutas år 2030 med den gräns som fastställs för denna medlemsstat i kolumn 1 i bilaga I till denna förordning; en medlemsstats linjära målbana ska inledas antingen vid fem tolfedelar av spannet mellan åren 2019 och 2020 eller år 2020, beroende på vilket som ger den lägsta årliga utsläppstilldelningen för den medlemsstaten,
 - b) under åren 2023, 2024 och 2025 inte överskrider den gräns som sätts i en linjär målbana som börjar 2022 vid den årliga utsläppstilldelningen för den medlemsstaten, fastställd för det året enligt punkt 3 i denna artikel, och avslutas 2030 med den gräns som fastställs för den medlemsstaten i kolumn 2 i bilaga I till denna förordning,

▼ M1

c) under åren 2026–2030 inte överskrider den gräns som sätts i en linjär målbana som börjar med genomsnittet av den medlemsstatens utsläpp av växthusgaser åren 2021, 2022 och 2023 som rapporterats av den medlemsstaten enligt artikel 26 i förordning (EU) 2018/1999 och i enlighet med punkt 3 i den här artikeln och avslutas år 2030 med den gräns som fastställs för den medlemsstaten i kolumn 2 i bilaga I till denna förordning; en medlemsstats linjära målbana ska inledas vid nio tolfte delar av spannet mellan åren 2023 och 2024.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter i vilka de årliga utsläppstilldelningarna i ton koldioxidekvivalenter fastställs för varje medlemsstat för åren 2021–2030 i enlighet med de linjära målbana som anges i punkt 2 i denna artikel.

För åren 2021 och 2022 ska kommissionen fastställa de årliga utsläppstilldelningarna på grundval av en omfattande översyn av de senaste nationella inventeringsuppgifterna för åren 2005, 2016, 2017 och 2018 som lämnats in av medlemsstaterna enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 525/2013 och ska ange det värde för varje medlemsstats växthusgasutsläpp under 2005 som används för att fastställa dessa årliga utsläppstilldelningar.

För åren 2023, 2024 och 2025 ska kommissionen fastställa de årliga utsläppstilldelningarna på grundval av det värde för varje medlemsstats växthusgasutsläpp under 2005 som anges enligt andra stycket i denna punkt och av de granskade värdena i de nationella inventeringsuppgifterna för åren 2016, 2017 och 2018 som avses i det andra stycket.

För åren 2026–2030 ska kommissionen fastställa de årliga utsläppstilldelningarna på grundval av det värde för 2005 års växthusgasutsläpp för varje medlemsstat som anges enligt andra stycket i denna punkt och av en omfattande granskning av de senaste nationella inventeringsuppgifterna för åren 2021, 2022 och 2023 som lämnats in av medlemsstaterna enligt artikel 26 i förordning (EU) 2018/1999.

4. I de genomförandeakter som avses i punkt 3 ska, på grundval av de procentsatser som medlemsstaterna har anmält enligt artikel 6.3, 6.3a och 6.3b, även specificeras vilka totala kvantiteter som medlemsstaterna under perioden 2021–2030 får ta hänsyn till för sitt uppfyllande av kraven i artikel 9. Om summan av alla medlemsstaters totala kvantiteter överstiger den samlade totalsumman på 100 miljoner ska en proportionell minskning av varje medlemsstats totala kvantitet göras, så att den gemensamma totalsumman inte överskrider.

▼ B

5. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.

▼ M1

6. När medlemsstaterna vidtar åtgärder för att begränsa växthusgasutsläppen enligt punkterna 1 och 2 ska de beakta behovet av att säkerställa en rättvis och socialt jämlik omställning för alla. Kommissionen får utfärda riktlinjer för att stödja medlemsstaterna i detta avseende.

▼B*Artikel 5***Flexibiliteter genom lån, sparande och överlåtelse****▼M1**

1. När det gäller åren 2021–2025 får en medlemsstat låna upp till 7,5 % av sin årliga utsläppstilldelning för det påföljande året.

▼B

2. När det gäller åren 2026–2029 får en medlemsstat låna upp till 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för påföljande år.

▼M1

3. En medlemsstat vars växthusgasutsläpp för ett visst år, sedan utnyttjandet av flexibiliteter i enlighet med den här artikeln och artikel 6 har beaktats, understiger dess årliga utsläppstilldelning för samma år får

a) för året 2021 spara överskottet av sin årliga utsläppstilldelning upp till en omfattning av 75 % av sin årliga utsläppstilldelning för 2021 till efterföljande år fram till 2030, och

b) för åren 2022–2029 spara överskottet av sin årliga utsläppstilldelning upp till en omfattning av 25 % av sin årliga utsläppstilldelning fram till det året till efterföljande år fram till 2030.

4. För åren 2021–2025 får en medlemsstat överföra upp till 10 % av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år till andra medlemsstater, och upp till 15 % för åren 2026–2030. Den mottagande medlemsstaten får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det aktuella året eller för efterföljande år.

▼B

5. En medlemsstat vars granskade utsläppssiffor avseende växthusgaser för ett visst år är lägre än dess årliga utsläppstilldelning för samma år, sedan utnyttjandet av flexibiliteter enligt punkterna 1–4 i den här artikeln och artikel 6 har beaktats, får överlåta det överskottet av sin årliga utsläppstilldelning till en annan medlemsstat. Den mottagande medlemsstaten får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det året eller för efterföljande år.

▼M1

5a. Före varje överföring av årliga utsläppstilldelningar enligt punkterna 4 och 5 ska en medlemsstat i elektronisk form underrätta den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom förordning (EU) 2018/1999 om sin avsikt att överföra en del av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år.

6. Medlemsstaterna bör använda intäkter, eller motsvande finansiellt värde, från överlåtelser av årliga utsläppstilldelningar enligt punkterna 4 och 5 för att motverka klimatförändringar inom unionen eller i tredje-länder. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella åtgärder som vidtagits enligt denna punkt och offentliggöra denna information i ett lättillgängligt format.

▼B

7. En överlåtelse av årliga utsläppstilldelningar i enlighet med punkterna 4 och 5 får vara resultatet av ett projekt eller program för begränsning av växthusgaser som genomförs i den säljande medlemsstaten och finansieras av den mottagande medlemsstaten, under förutsättning att dubbelräkning undviks och att spårbarhet säkerställs.

8. Medlemsstaterna får utan någon kvantitativ gräns utnyttja reduktionsenheter från projektverksamhet i enlighet med artikel 24a.1 i direktiv 2003/87/EG för att uppfylla kraven i artikel 9 i denna förordning, under förutsättning att dubbelräkning undviks.

*Artikel 6***Flexibilitet för vissa medlemsstater till följd av minskning av utsläppsrätter från EU ETS**

1. De medlemsstater som förtecknas i bilaga II till denna förordning får ha en begränsad annullering av högst 100 miljoner utsläppsrätter från EU ETS som kollektivt beaktas i deras uppfyllande av kraven i denna förordning. Denna annullering ska göras från auktionsvolymerna för den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 10 i direktiv 2003/87/EG.

2. De EU-utsläppsrätter som beaktas i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska vid tillämpning av artikel 1.4 i beslut (EU) 2015/1814 betraktas som utsläppsrätter från EU ETS i omlopp.

I sin första översyn enligt artikel 3 i det beslutet ska kommissionen överväga att upprätthålla den bokföring som anges i första stycket i denna punkt.

3. De medlemsstater som förtecknas i bilaga II ska senast den 31 december 2019 underrätta kommissionen om sin eventuella avsikt att utnyttja den begränsade annullering av utsläppsrätter från EU ETS som avses i punkt 1 i denna artikel, upp till den procentsats som anges i bilaga II för varje år under perioden 2021–2030 för varje berörd medlemsstat, för att uppfylla kraven i artikel 9.

▼M1

De medlemsstater som förtecknas i bilaga II får besluta att revidera den anmälda procentsatsen en gång 2024 och en gång 2027. I sådana fall ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om detta senast den 31 december 2024 respektive senast den 31 december 2027.

3a. Malta ska senast den 31 december 2023 underrätta kommissionen om landet avser att utnyttja den begränsade annullering av utsläppsrätter från EU ETS som avses i punkt 1 i denna artikel, upp till den procentsats som anges i bilaga II för vart och ett av åren 2025–2030, för att uppfylla kraven i artikel 9.

3b. Utan hinder av punkt 3 ska de medlemsstater som förtecknas i bilaga II och som inte har underrättat kommissionen senast den 31 december 2019 om sin avsikt att utnyttja eller fullt ut utnyttja den begränsade annullering av utsläppsrätter från EU ETS som avses i punkt 1 i denna artikel, underrätta kommissionen senast den 31 december 2023 om de avser att utnyttja eller ytterligare utnyttja denna begränsade annullering av utsläppsrätter från EU ETS, upp till den procentsats som anges i bilaga II för vart och ett av åren under perioden 2025–2030 för varje berörd medlemsstat, för att uppfylla kraven i artikel 9.

▼M1

4. Den centrala förvaltaren som utses enligt artikel 20.1 i direktiv 2003/87/EG (*den centrala förvaltaren*) ska på en medlemsstats begäran beakta en kvantitet upp till den totala kvantitet som fastställs enligt artikel 4.4 i denna förordning när det gäller medlemsstatens uppfyllande av kraven i artikel 9 i denna förordning. En tiondel av den totala kvantitet utsläppsrätter från EU ETS som fastställs enligt artikel 4.4 i denna förordning ska för den medlemsstaten annulleras i enlighet med artikel 12.4 i direktiv 2003/87/EG för varje år under perioden 2021–2030. En sjättedel av den totala kvantitet utsläppsrätter från EU ETS som fastställs enligt artikel 4.4 i denna förordning ska annulleras enligt artikel 12.4 i direktiv 2003/87/EG för varje år under perioden 2025–2030 för medlemsstater som har underrättat kommissionen enligt punkterna 3a och 3b i denna artikel.

5. Om en medlemsstat, i enlighet med punkt 3, har underrättat kommissionen om sitt beslut att revidera en tidigare anmäld procentsats ska en motsvarande lägre eller högre kvantitet utsläppsrätter från EU ETS annulleras för den medlemsstaten för vart och ett av åren 2026–2030 respektive 2028–2030.

▼B*Artikel 7***▼M1****Ytterligare utnyttjande av ett nettoupptag från LULUCF**

1. Om en medlemsstats växthusgasutsläpp överstiger dess årliga utsläppstilldelningar för ett visst år, inklusive eventuella sparade årliga utsläppstilldelningar enligt artikel 5.3 i den här förordningen, får en kvantitet upp till den motsvarande summan av det totala nettoupptaget och de totala nettoutsläppen av växthusgaser från de landbokföringskategorier som omfattas av förordning (EU) 2018/841 beaktas med avseende på medlemsstatens uppfyllande av kraven i artikel 9 i den här förordningen för det året, under förutsättning att

- a) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för åren 2021–2025 inte överstiger hälften av den maximala mängd av totala nettoupptag som fastställs i bilaga III till den här förordningen för den medlemsstaten,
- aa) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för åren 2026–2030 inte överstiger den maximala mängd av totala nettoupptag som fastställs i bilaga III till den här förordningen för den medlemsstaten,

▼B

- b) kvantiteten utgör ett överskott i förhållande till medlemsstatens krav enligt artikel 4 i förordning (EU) 2018/841,
- c) medlemsstaten inte har förvärvat mer nettoupptag enligt förordning (EU) 2018/841 från andra medlemsstater än den har överlåtit,
- d) medlemsstaten har uppfyllt förordning (EU) 2018/841, och

▼B

- e) medlemsstaten har lämnat in en beskrivning av den avsedda användningen av den flexibilitet som avses i denna punkt i enlighet med artikel 7.1 andra stycket i förordning (EU) nr 525/2013.

▼M1*Artikel 8***Korrigerande åtgärder**

1. Om kommissionen, i sin årliga bedömning enligt artikel 29 i förordning (EU) 2018/1999 och med beaktande av den avsedda användningen av de flexibiliteter som avses i artiklarna 5, 6 och 7 i den här förordningen, konstaterar att en medlemsstat inte gör tillräckliga framsteg med att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i den här förordningen ska den medlemsstaten inom tre månader för kommissionen lägga fram en plan för korrigerande åtgärder som omfattar

- a) en detaljerad förklaring till varför den medlemsstaten inte gör tillräckliga framsteg med att uppfylla dessa skyldigheter,
- b) en bedömning av hur unionsfinansieringen har stött den medlemsstatens insatser för att uppfylla dessa skyldigheter och hur medlemsstaten avser att använda denna finansiering för att göra framsteg med att uppfylla dem,
- c) ytterligare åtgärder som kompletterar den medlemsstatens integrerade nationella energi- och klimatplan enligt förordning (EU) 2018/1999 eller stärker dess genomförande och som medlemsstaten ska vidta för att uppfylla dessa skyldigheter, genom nationella strategier och åtgärder och genomförande av unionsåtgärder, åtföljda av en detaljerad bedömning som bygger på kvantitativa data, om sådana finns tillgängliga, av de planerade minskningar av växthusgasutsläppen som följer av dessa åtgärder,
- d) en strikt tidsplan för genomförandet av sådana åtgärder som gör det möjligt att bedöma de årliga framstegen.

Om en medlemsstat har inrättat ett nationellt klimatrådgivningsorgan får den rådfråga detta organ i syfte att identifiera de nödvändiga åtgärder som avses i första stycket c.

2. I enlighet med sitt årliga arbetsprogram ska Europeiska miljöbyrån bistå kommissionen i dess arbete med att bedöma alla sådana planer för korrigerande åtgärder.

3. Kommissionen får utfärda ett yttrande om hållbarheten i den plan för korrigerande åtgärder som lämnats in i enlighet med punkt 1 och ska i så fall göra detta inom fyra månader efter mottagandet av dessa planer. Den berörda medlemsstaten ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande och får se över planen för korrigerande åtgärder i enlighet med detta. Om den berörda medlemsstaten inte följer kommissionens yttrande eller en väsentlig del av detta ska medlemsstaten i fråga lämna en motivering till kommissionen.

▼ M1

4. Varje medlemsstat ska göra sin plan för korrigerande åtgärder som avses i punkt 1 och eventuella motiveringar som avses i punkt 3 tillgängliga för allmänheten. Kommissionen ska göra sitt yttrande som avses i punkt 3 tillgängligt för allmänheten.

▼ B*Artikel 9***Kontroll av efterlevnaden**

1. Om en medlemsstats granskade växthusgasutsläpp överstiger dess årliga utsläppstilldelning för ett visst år under perioden, med beaktande av punkt 2 i denna artikel och de flexibiliteter som utnyttjats enligt artiklarna 5, 6 och 7, ska följande åtgärder vidtas 2027 och 2032:

- a) Ett tillägg motsvarande utsläppsöverskottet i koldioxidekvivalenter multiplicerat med 1,08 ska läggas till medlemsstatens siffra för växthusgasutsläpp för påföljande år i enlighet med de åtgärder som vidtas enligt artikel 12.
- b) Medlemsstaten ska tillfälligt förbjudas att överlåta någon del av sin årliga utsläppstilldelning till en annan medlemsstat fram till dess att den uppfyller kraven i artikel 4.

Den centrala förvaltaren ska genomföra det förbud som avses i första stycket b i unionsregistret.

▼ M1

2. Om en medlemsstats växthusgasutsläpp under perioden 2021–2025 som avses i artikel 4 i förordning (EU) 2018/841 överstiger dess upptag, fastställt i enlighet med artikel 12 i den förordningen, ska den centrala förvaltaren från medlemsstatens årliga utsläppstilldelning dra av en mängd som motsvarar utsläppsöverskottet i ton koldioxidekvivalenter för de aktuella åren.

▼ B*Artikel 10***Justeringar**

1. Kommissionen ska justera den årliga utsläppstilldelningen för varje medlemsstat enligt artikel 4 i denna förordning i syfte att beakta

- a) justeringar av antalet utsläppsrätter från EU ETS som utfärdas enligt artikel 11 i direktiv 2003/87/EG på grund av en ändring av de källor som omfattas av det direktivet, i enlighet med kommissionsbeslut som antagits på grundval av det direktivet om det slutgiltiga godkännandet av de nationella fördelningsplanerna för perioden 2008–2012,
- b) justeringar av antalet utsläppsrätter från EU ETS eller reduktionsenheter som utfärdas enligt artiklarna 24 och 24a i direktiv 2003/87/EG med avseende på en medlemsstats minskningar av växthusgasutsläpp, och
- c) justeringar av antalet utsläppsrätter från EU ETS för växthusgaser från anläggningar som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG under den period som de inte omfattas.

▼B

2. Den mängd som anges i bilaga IV ska läggas till den årliga utsläppstilldelningen för år 2021 för varje medlemsstat som nämns i den bilagan.

3. Kommissionen ska offentliggöra de siffror som följer av sådana justeringar.

*Artikel 11***Säkerhetsreserv**

1. En säkerhetsreserv motsvarande en kvantitet på upp till 105 miljoner ton koldioxidekvivalenter ska inrättas i unionsregistret, med förbehåll för att det mål för unionen som anges i artikel 1 uppnås. Säkerhetsreserven ska vara tillgängliga utöver de flexibiliteter som föreskrivs i artiklarna 5, 6 och 7.

2. En medlemsstat får utnyttja den säkerhetsreserv som avses i punkt 1 i denna artikel under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Medlemsstatens BNP per capita till marknadspris år 2013, såsom den offentliggjorts av Eurostat i april 2016, var lägre än unionsgenomsnittet.

b) Medlemsstatens sammanlagda växthusgasutsläpp för åren 2013–2020 inom de sektorer som omfattas av denna förordning är lägre än dess sammanlagda årliga utsläppstilldelningar för åren 2013–2020.

c) Medlemsstatens utsläpp överskrider dess årliga utsläppstilldelningar under perioden 2026–2030 trots att den har

i) uttömt flexibiliteterna i artikel 5.2 och 5.3,

ii) i största möjliga utsträckning utnyttjat nettoupptag i enlighet med artikel 7 även om den kvantiteten inte uppgår till den nivå som anges i bilaga III, och

iii) inte gjort några nettoöverlåtelser till andra medlemsstater i enlighet med artikel 5.

3. En medlemsstat som uppfyller villkoren i punkt 2 i den här artikeln ska erhålla en extra kvantitet från säkerhetsreserven upp till dess underskott, vilken ska användas för att uppfylla kraven i artikel 9. Denna kvantitet får inte överstiga 20 % av medlemsstatens totala överprestation under perioden 2013–2020.

Om den resulterande kollektiva kvantiteten som ska erhållas av alla de medlemsstater som uppfyller villkoren i punkt 2 i denna artikel överskrider den gräns som avses i punkt 1 i denna artikel ska kvantiteten som ska erhållas av varje medlemsstat minskas proportionellt.

4. Eventuella kvantiteter som återstår i säkerhetsreserven efter fördelningen i enlighet med första stycket i punkt 3 ska fördelas mellan de medlemsstater som avses i det stycket i proportion till deras återstående underskott, men utan att detta överskrider. För var och en av dessa medlemsstater får denna kvantitet tilldelas utöver den procentsats som avses i det stycket.

▼B

5. Efter att den granskning som avses i artikel 19 i förordning (EU) nr 525/2013 för år 2020 har slutförts ska kommissionen, för varje medlemsstat som uppfyller kraven i leden a och b i punkt 2 i den här artikeln, offentliggöra de kvantiteter som motsvarar 20 % av den totala överprestationen under perioden 2013–2020 som avses i första stycket i punkt 3 i den här artikeln.

*Artikel 12***Register**

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 13 i denna förordning för att komplettera denna förordning i syfte att genom unionsregistret säkerställa en korrekt bokföring enligt denna förordning vad gäller

- a) årliga utsläppstilldelningar,
- b) utnyttjade flexibiliteter enligt artiklarna 5, 6 och 7,
- c) kontroll av efterlevnaden enligt artikel 9,
- d) justeringar enligt artikel 10, och
- e) säkerhetsreserven enligt artikel 11.

2. Den centrala förvaltaren ska göra automatiska kontroller av alla transaktioner i unionsregistret som är en följd av denna förordning och ska vid behov blockera transaktioner för att säkerställa att inga oegentligheter förekommer.

3. Den information som avses i leden a–e i punkt 1 och i punkt 2 ska vara tillgänglig för allmänheten.

*Artikel 13***Utövande av delegeringen**

1. Befogenhet att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.2 och 12.1 ska tilldelas kommissionen för en period på fem år från och med den 9 juli 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 7.2 och 12.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

▼B

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.2 och 12.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underlåtit kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

*Artikel 14***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska bestå av den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom förordning (EU) nr 525/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

▼M1*Artikel 15***Översyn**

1. Denna förordning ska ses över med beaktande av bland annat förändrade nationella omständigheter, det sätt på vilket samtliga sektorer av ekonomin bidrar till att minska växthusgasutsläppen, den internationella utvecklingen och arbetet med att uppnå de långsiktiga målen i Parisavtalet och förordning (EU) 2021/1119.

2. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning inom sex månader från varje övergripande översyn som överenskommits inom ramen för artikel 14 i Parisavtalet, bland annat med avseende på balansen mellan utbud och efterfrågan för årliga utsläppstilldelningar, samt om lämpligheten hos de nationella mål för minskning av växthusgasutsläpp som anges i bilaga I till denna förordning vad gäller deras bidrag till unionens klimatmål i enlighet med förordning (EU) 2021/1119 och till målen i Parisavtalet. Den rapporten ska särskilt innehålla en bedömning av behovet av ytterligare unionsstrategier och unionsåtgärder för de minskningar av växthusgasutsläppen som unionen och dess medlemsstater behöver genomföra inom en ram för tiden efter 2030. Den ska också innehålla en bedömning av en utsläppsminskingsbana avseende de växthusgasutsläpp som omfattas av denna förordning, vilken är förenlig med målet om klimatneutralitet senast 2050, med beaktande av unionens beräknade vägledande växthusgasbudget som avses i artikel 4.4 i förordning (EU) 2021/1119 samt vikten av att främja såväl rättvisa och solidaritet mellan medlemsstaterna som kostnadseffektivitet när det gäller att uppnå det målet. Den rapporten får, om det är lämpligt, åtföljas av lagstiftningsförslag.

▼M1

De rapporter som avses i första stycket ska beakta medlemsstaternas långsiktiga strategier som har sammanställts och rapporterats enligt artikel 15.1 i förordning (EU) 2018/1999 och kommissionens bedömning av dessa enligt artikel 15.9 i den förordningen.

*Artikel 15a***Vetenskaplig rådgivning**

Det europeiska vetenskapliga rådgivande organ för klimatförändringar som inrättats genom artikel 10a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 401/2009 ⁽¹⁾ (*det rådgivande organet*) får på eget initiativ tillhandahålla vetenskaplig rådgivning eller utfärda rapporter om unionsåtgärder, klimatmål, årliga utsläppsnivåer och flexibiliteter enligt den här förordningen. Kommissionen ska beakta det rådgivande organets relevanta rådgivning och rapporter, särskilt när det gäller framtida åtgärder som syftar till ytterligare minskningar av växthusgasutsläppen inom de sektorer som omfattas av denna förordning.

▼B*Artikel 16***Ändringar av förordning (EU) nr 525/2013**

Förordning (EU) nr 525/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7.1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas:

”aa) Från och med 2023, sina antropogena utsläpp av de växthusgaser som anges i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 ^(*) för år X-2, i enlighet med UNFCCC:s rapporteringskrav.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).”

b) Andra stycket ska ersättas med följande:

”I sina rapporter ska medlemsstaterna årligen informera kommissionen om de planerar att utnyttja flexibiliteterna i artiklarna 5.4, 5.5 och 7 i förordning (EU) 2018/842, samt om användning av intäkter i enlighet med artikel 5.6 i den förordningen. Inom tre månader efter mottagandet av sådan information från medlemsstaterna ska kommissionen göra informationen tillgänglig för den kommitté som avses i artikel 26 i den här förordningen.”

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 401/2009 av den 23 april 2009 om Europeiska miljöbyrå och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning (EUT L 126, 21.5.2009, s. 13).

▼B

2. I artikel 13.1 c ska följande led läggas till:

”ix) från och med 2023, information om genomförda nationella strategier och åtgärder för att uppfylla skyldigheterna enligt förordning (EU) 2018/842, och information om ytterligare planerade nationella strategier och åtgärder i syfte att begränsa utsläppen av växthusgaser utöver åtagandena enligt den förordningen.”

3. I artikel 14.1 ska följande led läggas till:

”f) från och med 2023, prognoser över de totala växthusgasutsläppen och separata uppskattningar av beräknade växthusgasutsläpp från utsläppskällor som omfattas av förordning (EU) 2018/842 och av direktiv 2003/87/EG.”

4. I artikel 21.1 ska följande led läggas till:

”c) Skyldigheter enligt artikel 4 i förordning (EU) 2018/842. Utvärderingen ska ta hänsyn till utvecklingen av unionens strategier och åtgärder och till information från medlemsstaterna. Vartannat år ska utvärderingen även omfatta prognoser över unionens framsteg mot ett fullgörande av dess nationellt fastställda bidrag till Parisavtalet som innehåller unionens åtagande avseende minskningar av växthusgasutsläpp inom hela ekonomin och prognoser över medlemsstaternas framsteg mot ett uppfyllande av sina skyldigheter enligt den förordningen.”

Artikel 17

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼ **M1***BILAGA I*MINSKNINGAR AV MEDLEMSSTATERNAS VÄXTHUSGASUTSLÄPP
ENLIGT ARTIKEL 4.1

	Minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp år 2030 i förhållande till 2005 års nivåer fastställda i enlighet med artikel 4.3	
	Kolumn 1	Kolumn 2
Belgien	- 35 %	- 47 %
Bulgarien	- 0 %	- 10 %
Tjeckien	- 14 %	- 26 %
Danmark	- 39 %	- 50 %
Tyskland	- 38 %	- 50 %
Estland	- 13 %	- 24 %
Irland	- 30 %	- 42 %
Grekland	- 16 %	- 22,7 %
Spanien	- 26 %	- 37,7 %
Frankrike	- 37 %	- 47,5 %
Kroatien	- 7 %	- 16,7 %
Italien	- 33 %	- 43,7 %
Cypern	- 24 %	- 32 %
Lettland	- 6 %	- 17 %
Litauen	- 9 %	- 21 %
Luxemburg	- 40 %	- 50 %
Ungern	- 7 %	- 18,7 %
Malta	- 19 %	- 19 %
Nederländerna	- 36 %	- 48 %
Österrike	- 36 %	- 48 %
Polen	- 7 %	- 17,7 %
Portugal	- 17 %	- 28,7 %
Rumänien	- 2 %	- 12,7 %
Slovenien	- 15 %	- 27 %
Slovakien	- 12 %	- 22,7 %
Finland	- 39 %	- 50 %
Sverige	- 40 %	- 50 %

▼ B*BILAGA II*

MEDLEMSSTATER SOM FÅR TA HÄNSYN TILL BEGRÄNSADE
ANNULLERINGAR AV UTSLÄPPSRÄTTER FRÅN EU ETS I
EFTERLEVNADEN AV ARTIKEL 6

	Högsta procentsats av 2005 års växthusgas- utsläpp som fastställts i enlighet med arti- kel 4.3
Belgien	2 %
Danmark	2 %
Irland	4 %
Luxemburg	4 %
▼ <u>M1</u>	
Malta	7 %
▼ <u>B</u>	
Nederländerna	2 %
Österrike	2 %
Finland	2 %
Sverige	2 %

▼ **B***BILAGA III*▼ **M1**

TOTALT NETTOUPPTAG FRÅN DE LANDKATEGORIER SOM OMFATTAS AV FÖRORDNING (EU) 2018/841 SOM MEDLEMSSTATERNA FÅR TA HÄNSYN TILL VID EFTERLEVNADEN AV ARTIKEL 7.1 a OCH aa I DENNA FÖRORDNING UNDER PERIODEN 2021–2030

▼ **B**

	Maximal mängd uttryckt i miljoner ton koldioxidekvivalenter
Belgien	3,8
Bulgarien	4,1
Tjeckien	2,6
Danmark	14,6
Tyskland	22,3
Estland	0,9
Irland	26,8
Grekland	6,7
Spanien	29,1
Frankrike	58,2
Kroatien	0,9
Italien	11,5
Cypern	0,6
Lettland	3,1
Litauen	6,5
Luxemburg	0,25
Ungern	2,1
Malta	0,03
Nederländerna	13,4
Österrike	2,5
Polen	21,7
Portugal	5,2
Rumänien	13,2
Slovenien	1,3
Slovakien	1,2
Finland	4,5
Sverige	4,9

Maximal mängd, totalt	► M1 262,2 ◀

▼ **M1**▼ **B**

BILAGA IV

MÄNGD JUSTERING ENLIGT ARTIKEL 10.2

	Ton koldioxidekvivalenter
Bulgarien	1 602 912
Tjeckien	4 440 079
Estland	145 944
Kroatien	1 148 708
Lettland	1 698 061
Litauen	2 165 895
Ungern	6 705 956
Malta	774 000
Polen	7 456 340
Portugal	1 655 253
Rumänien	10 932 743
Slovenien	178 809
Slovakien	2 160 210